

Številka: 018-023/2026-5

Datum: 6. 3. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Andraža Žvana, kot predsednika senata, ter dr. Mateje Škabar in Aleksandra Petrovčiča, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Dobava in montaža športno-igralne opreme v okviru projekta Športajmo na lgu*«, začetem na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja ACTAL, d.o.o., Žlebe 2C, Medvode, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Rojs, Peljhan, Prelesnik & partnerji o.p., d.o.o., Tivolska cesta 48, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika in pooblaščenega naročnika Občina Ig, Govekarjeva cesta 6, Ig (v nadaljevanju: naročnik), dne 6. 3. 2026

odločila:

1. Zahtevke za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po postopku naročila male vrednosti, je bilo objavljeno na portalu javnih naročil dne 20. 8. 2025, pod št. objave JN006521/2025-SL1/01.

Naročnik je z odločitvijo o oddaji javnega naročila z dne 29. 1. 2026 (objava na Portalu javnih naročil istega dne) zadevno javno naročilo oddal v izvedbo ponudniku EKOGRID, d.o.o., Modrinjakova ulica 3, Maribor (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), medtem ko je vlagateljevo ponudbo, ki se je glede na merila za oddajo javnega naročila uvrstila na prvo mesto, zavrnil kot nedopustno z utemeljitvijo, da vlagatelj ni predložil izpolnjenega in podpisanega obrazca OBR-Udeležba in da predloženi popisi del ne vsebujejo »cene na enoto«.

Vlagatelj je z vlogo z dne 5. 2. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila in povrnitev stroškov pravnega varstva. Vlagatelj navaja, da zaradi manjkajočega obrazca OBR-Udeležba naročnik ni bil upravičen ponudbe označiti za nedopustno, saj bi moral, skladno z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, manjkajoče podatke pridobiti sam oz. vlagatelja pozvati k dopolnitvi ponudbe. Vlagatelj nadalje navaja, da za presojo ponudbe po vnaprej določenem merilu za oddajo javnega naročila, tj. skupna ponujena cena brez DDV, ni relevantno, ali ponudba vsebuje cene na enoto. Cene na enoto v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila tudi niso bile določene kot izločitveni razlog. Strog režim obravnavanja cen na enoto pride, skladno z odločitvijo Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-136/2015, v poštev le, ko so te dejansko podane oz. ko bi v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila morale biti podane (in ne-podaja predstavlja razlog za zavrnitev ponudbe). V konkretnem primeru umanjkanje cene na enoto predstavlja odpravljlivo nebstveno napako ponudbe. Naročnik je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila predvidel, da bo v primeru pomanjkljivih ponudb ravnal v skladu z 89. členom Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3). Obrazec OBR-Popisi del, ki ga je predložil vlagatelj, vsebuje ceno za posamezna dela in količino, zato bi naročnik lahko popravek oz. dopolnitev ponudbe objektivno preveril. Dopolnitev ponudbe s ceno na enoto ne bi spreminjala ponujene skupne cene, zato dopolnitev ponudbe ne bi predstavljala nove ponudbe. Naknadni vpis cene na enoto ne bi pomenil spremembe ponudbe v tehničnem delu ali v cenovnem delu, pač pa bi pomenil dodatno razčlenitev v ponudbi podane skupne cene na ceno na enoto za posamezne postavke. Naročnikovo ravnanje, ko je vlagateljevo ponudbo brez pozivanja na dopolnitev ponudbe označil za nedopustno, je v nasprotju z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, določbo 89. člena ZJN-3, načelom enakopravne obravnave ponudnikov in načelom transparentnosti javnega naročanja.

Izbrani ponudnik se o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo ni izjasnil.

Naročnik je s sklepom z dne 13. 2. 2026 zavrnil zahtevek za revizijo in zahtevo za povrnitev stroškov. Naročnik navaja, da vlagatelj ni predložil zahtevanega obrazca OBR-Udeležba, zato njegova ponudba ni skladna z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik ni bil dolžan pozivati na popravilo ponudbe, poziv na predložitev obrazca OBR-Udeležba pa tudi ne bi bil smiseln, saj vlagateljeva ponudba vsebuje tudi neodpravljlive pomanjkljivosti. Vlagatelj namreč pri nobeni postavki v obrazcu OBR-Popisi del oz. v popisu del ni izpolnil stolpca »cena na enoto«, temveč je vpisal zgolj skupne vrednosti in končno ponudbeno ceno. Naknaden vpis cen na enoto bi predstavljal nedovoljen poseg v ponudbo, saj bi ponudnik šele po odpiranju ponudb konstituiral bistvene elemente ponudbe. Neutemeljeno je vlagateljevo sklicevanje na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-136/2015, ker dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila določa, da se, če ponudnik pri posamezni postavki opusti vpis cene, šteje, da postavko ponuja za 0 EUR. Tega določila ni mogoče uporabiti, če ponudnik pri nobeni postavki ne navede cene na enoto, hkrati pa navede ceno za posamezno postavko. Če bi bile cene na enoto 0 EUR, bi morala biti skupna vrednost 0 EUR. Ponudba je zato notranje protislovna, odprava te pomanjkljivosti pa bi zahtevala naknadno določitev cen na enoto, kar ni skladno z 89. členom ZJN-3. Ugotovljena pomanjkljivost ne predstavlja odpravljlive nebstvene napake, kot tudi ne očitne napake. Cena na enoto ni le formalen podatek, ampak bistven element ponudbene cene in ponudbe ter v konkretnem primeru podlaga za izvrševanje pogodbe, saj se bo obračun del opravil po dejansko izvedenih količinah po enoti mere, torej po v ponudbi opredeljenih cenah na enoto. Manjkajočih cen ni dopustno dopolniti z izračunom iz skupnih vrednosti, saj delitev skupnega zneska s količino ni prima facie popravek, temveč naknadno oblikovanje cen na enoto (z nujnimi odločitvami glede zaokroževanja). Ponudnikova volja, kakšne cene na enoto bo podal, ob oddaji ponudbe ni bila izražena in ni objektivno preverljiva za nazaj. Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila je bila v delu, ki se nanaša na izpolnjevanja popisa del, jasna in nedvoumna – predračun je vseboval predvidena polja za vpis cen na enoto,

ki so podlaga za oblikovanje skupne ponudbene cene in za kasnejši obračun po dejansko izvedenih količinah – vlagatelj pa kljub jasnim navodilom ni navedel cen na enoto, zato je njegova ponudba nedopustna.

Vlagatelj se do navedb naročnika v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo ni opredelil.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 16. 2. 2026 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in pripadajočo dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, vlagateljevo ponudbo, poziv na dopolnitev in pojasnilo ponudbe z dne 15. 9. 2025 in v izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila. Po pregledu navedene dokumentacije in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je spor glede vprašanja, ali je naročnik ravnal v skladu z določbami ZJN-3 in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno.

Dopustna ponudba je ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika (29. točka drugega odstavka 2. člena ZJN-3). Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 sme naročnik javno naročilo oddati le ponudniku, čigar ponudba je dopustna. Naročnik namreč skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

Kot je razvidno iz odločitve o oddaji javnega naročila, je naročnik vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno iz dveh razlogov, in sicer (1) ker vlagatelj ni predložil izpolnjenega obrazca OBR-Udeležba in (2) ker v obrazcu OBR-Popis del ni navedel cen na enoto.

Državna revizijska komisija je najprej presojala navedbe strank, ki se nanašajo na drugi razlog za zavrnitev vlagateljeve ponudbe kot nedopustne, tj. da vlagatelj v obrazcu OBR-Popis del ni navedel cen na enoto. V tem delu dejansko stanje med strankama ni sporno, potrjeno pa je tudi z vpogledom v vlagateljevo ponudbo. Vlagatelj v obrazcu OBR-Popis del ni za nobeno postavko vpisal cene na enoto, pač pa je (zgolj) vpisal vrednosti posameznih postavk. Med strankama pa je sporno, ali je umanjkanje cen na enoto v vlagateljevem ponudbenem predračunu lahko razlog za zavrnitev njegove ponudbe, in če, ali bi naročnik, v skladu z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in določbo 89. člena ZJN-3, moral vlagatelju omogočiti dopolnitev ponudbe oz. ali bi naročnik moral vlagatelja pozvati na dopolnitev ponudbe z opredelitvijo cen na enoto.

V zvezi z navedbami vlagatelja, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila nevpisa cen na enoto ni določala kot razloga za zavrnitev ponudbe, gre ugotoviti, da je naročnik kot del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pripravil obrazec OBR-Popis del, ki po vsebini predstavlja ponudbeni predračun in ki je v excelovi obliki. Ponudbeni predračun vsebuje šest stolpcev; v prvem, drugem, tretjem in četrtem stolpcu je naročnik vnaprej vpisal zaporedno številko postavke (stolpec A), opis postavke oz. predvidena dela (stolpec B), enoto mere (stolpec C) in količino (stolpec D), peti stolpec, stolpec E, poimenovan »cena na enoto«, je naročnik pustil prazen, šesti stolpec, stolpec F, poimenovan »skupaj €«, pa je vseboval vnaprej določeno formulo, po kateri sta se zmnožila cena na enoto in količina ter se je na ta način vanj samodejno vpisala vrednost posamezne postavke. Državna revizijska komisija ugotavlja, da je, upoštevaje predstavljeni način oblikovanja ponudbenega predračuna, ko je podatek o ceni na enoto (mere) posamezne postavke edini podatek, ki so ga ponudniki vpisali v ponudbeni predračun, moralo biti povprečno skrbnemu ponudniku jasno in znano, da naročnik zahteva, da ponudniki v ponudbeni predračun vpišejo cene na enoto. Ob tem tudi ne gre spregledati, da je naročnik v okviru splošnih opomb ponudbenem predračunu zahteval, da ponudnik v cenah na E.M. upošteva vse stroške deponiranja in transporta, da mora biti pridobitev listin (o skladnosti in ustreznih certifikatov) vkalkulirana v cenah na enoto in da ponudnik v cenah na enoto mere upošteva vse Transporte, kar dodatno potrjuje, da je naročnik zahteval, da ponudniki v ponudbenem predračunu predstavijo cene na enoto, ki so podlaga za izračun vrednosti posameznih postavk in posledično skupne ponudbene vrednosti.

Vlagatelj sicer pravilno navaja, da naročnik na nobenem mestu v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni izrecno zapisal, da bo v primeru umanjkanja cen na enoto ponudbo zavrnil oz. da ta ne bo dopustna, vendar pa ta posledica izhaja že iz določb ZJN-3, zato izrecna navedba naročnika o tem v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni potrebna. ZJN-3 namreč določa pravno posledico, če ponudba ni skladna z vsemi zahtevami, določenimi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik take ponudbe ne more šteti za dopustno v smislu 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 in je ne more izbrati (prim. 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 in prvi odstavek 89. člena ZJN-3). ZJN-3 pa tudi ne nalaga naročniku, da vključi v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila opozorilo, da ponudba, ki ne bo skladna z vsemi zahtevami, določenimi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, ne bo dopustna in jo bo naročnik zavrnil.

Upoštevaje navedeno gre zato ugotoviti, da vlagateljeva ponudba zaradi umanjkanja cen na enoto v ponudbenem predračunu ni skladna z zahtevo naročnika po navedbi cen na enoto in je posledično ni mogoče označiti za skladno z vsemi zahtevami, določenimi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, in posledično za dopustno ponudbo.

Vlagateljeve navedbe, da bi mu naročnik moral omogočiti odpravo ugotovljene pomanjkljivosti oz. naknadno navedbo cen na enoto, je treba presojeti z vidika petega in šestega odstavka 89. člena ZJN-3. Peti odstavek 89. člena ZJN-3 določa, da lahko naročnik, če so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, zahteva, da gospodarski subjekti v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije se lahko nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, je mogoče objektivno preveriti. Očitne ali nebitvene napake naročnik lahko spregleda. V skladu s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 ponudnik, razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega ni dejansko predlagana nova ponudba, (med drugim) ne sme dopolnjevati ali popravljati svoje cene brez DDV na enoto, vrednosti postavke brez DDV, skupne vrednosti

ponudbe brez DDV, razen kadar se skupna vrednost spremeni v skladu s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3. V slednjem je določeno, da sme izključno naročnik ob pisnem soglasju ponudnika popraviti računske napake, ki jih odkrije pri pregledu in ocenjevanju ponudb. Pri tem se količina in cena na enoto brez DDV ne smeta spreminjati.

Kot opozarja naročnik in kot je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila (npr. v odločitvah v zadevah, št. 018-029/2017, 018-134/2018, 018-053/2019, 018-104/2021), pozivanje k pojasnjevanju, dopolnjevanju ali popravljanju ponudb glede na dikcijo petega odstavka 89. člena ZJN-3 (*»lahko naročnik zahteva«*) ni naročnikova dolžnost, pač pa gre le za možnost, za katero se naročnik lahko odloči. Naročnik lahko (ob upoštevanju omejitev iz petega in šestega odstavka 89. člena ZJN-3) od ponudnika zahteva, da predloži manjkajoče dokumente ali jih dopolni, popravi ali pojasni, nima pa naročnik dolžnosti omogočiti dopolnjevanja ali popravljanja ponudb. Pri odločitvi, ali bo dopustil dopolnjevanje, popravljanje in pojasnjevanje ponudb, naročnik nima popolne diskrecijske pravice, saj mora strogo upoštevati določila dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ter vse ponudnike obravnavati enakopravno.

V nasprotju z mnenjem vlagatelja se naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni zavezal, da bo ponudnike pozival k odpravam morebitnih pomanjkljivosti. Naročnik je namreč v točki 21.A dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, na katero se sklicuje vlagatelj, določil, da *»lahko«* zahteva pojasnilo in predložitev manjkajočih dokumentov ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo ustrezne informacije ali dokumentacije in da bo postopal v skladu z določbami 89. člena ZJN-3. Ob upoštevanju, da je naročnik predvidel, da *»lahko pozove«* na popravek ponudbe in ob upoštevanju, da je naročnik predvidel, da bo postopal po 89. členu ZJN-3, pri čemer je pozivanje ponudnika k (zakonsko dopustnem) popravku ponudbe diskrecijska pravica naročnika, gre ugotoviti, da si je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila pridržal možnost, da se v fazi pregleda ponudb odloči za pozivanje k pojasnjevanju, dopolnjevanju, spreminjanju ali popravljanju ponudb (seveda v okvirih, kot jih določa ZJN-3), in se ni zavezal, da bo v primeru, če bo ugotovil neizpolnjevanje določene zahteve, ponudniku omogočil popravilo ponudbe.

Iz odstopljene dokumentacije je razvidno, da je naročnik izbranemu ponudniku omogočil popravilo ponudbe, saj ga je s pozivom z dne 15. 9. 2025 pozval k dopolnitvi ponudbe s predložitvijo obrazca OBR-Potrdilo o ogledu. Poprava ponudbe izbranega ponudnika se je nanašala na element ponudbe, katerega obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave, je mogoče objektivno preveriti, saj je ponudnik s predložitvijo omenjenega obrazca, potrjenega s strani naročnika, dokazoval, da se je pred potekom roka za oddajo ponudb udeležil obveznega oglada lokacije izvedbe del.

Vendar četudi je naročnik izbranemu ponudniku omogočil popravilo ponudbe v skladu s petim odstavkom 89. člena ZJN-3, to ne pomeni že tudi, da je bil naročnik dolžan vlagatelju omogočiti popravilo ponudbe v delu, ki se nanaša na cene na enoto. Naročnik namreč sme ponudnikom omogočiti odpravo le tistih ponudbenih pomanjkljivosti, ki jih je mogoče odpraviti v skladu z določbami ZJN-3, ne pa tudi odprave tistih ponudbenih pomanjkljivosti, ki jih v skladu s petim in šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 ni dopustno odpraviti. Za presojo, ali je bil naročnik (upoštevaje, da je omogočil popravilo ponudbe izbranemu ponudniku) dolžan tudi vlagatelju omogočiti popravilo ponudbe, je zato ključno, ali je ugotovljeno pomanjkljivost v vlagateljevi ponudbi mogoče odpraviti v skladu z določbami ZJN-3.

Četudi peti odstavek 89. člena ZJN-3 (pod pogoji, določenimi v zakonu) načeloma dopušča odpravo oziroma spregled določenih pomanjkljivosti v ponudbi, pa je v zvezi s popravljanjem in dopolnjevanjem ponudbe (po poteku roka za oddajo ponudb) potrebno upoštevati tudi določbe šestega odstavka 89. člena ZJN-3, skladno s katerim ponudnik (razen kadar gre za popravek ali

dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba) ne sme dopolnjevati ali popravljati svoje ponudbe v določenih delih. Peti odstavek 89. člena ZJN-3 predstavlja splošno pravilo o dopolnjevanju ponudb in se nanaša na »*informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti*« na splošno, pravilo iz šestega odstavka 89. člena ZJN-3 pa je v razmerju do petega odstavka specialno pravilo in (strožje) ureja posebne položaje, ko gre za (možnost) dopolnjevanja tistih delov ponudbe, v katere načeloma že po samem zakonu ni mogoče posegati. Med dele ponudbene vsebine, v katere načeloma že po samem zakonu ni dopustno posegati, sodi v skladu s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 (tudi) tisti del ponudbe, ki se veže na ceno na enoto. Skladno s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 je namreč mogoče dopolnjevati ali popravljati ceno na enoto le v primeru popravka ali dopolnitve očitne napake.

Ker v obravnavanem primeru v vlagateljevi ponudbi umanjajo cene na enoto, kar je med strankama nesporno, in ker šesti odstavek 89. člena ZJN-3 ureja dopolnjevanje in popravljanje ponudbe v delu, ki se nanaša na ceno na enoto, peti odstavek 89. člena ZJN-3 ni (relevantna) pravna podlaga, ki bi jo bilo treba uporabiti glede na dejansko stanje v obravnavani zadevi, pač pa je v obravnavni zadevi za rešitev konkretnega spora relevanten šesti odstavek 89. člena ZJN-3. Vlagatelj zato s sklicevanjem na peti odstavek 89. člena ZJN-3 in povzemanjem obrazložitve novele ZJN-3B (EVA 2020-3130-0004) ne more utemeljiti zatrjevanih naročnikovih kršitev.

Kot že pojasnjeno, skladno s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 je mogoče dopolnjevati ali popravljati ceno na enoto le v primeru popravka ali dopolnitve očitne napake. Ker določbe šestega odstavka 89. člena ZJN-3 predstavljajo izjemo od dopustnih dopolnitev, popravkov, sprememb oziroma pojasnil ponudbe, je potrebno tako pri njihovi razlagi kot pri njihovi uporabi zavzeti restriktivni pristop. Kot navaja naročnik in kot je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila (prim. npr. odločitve št. 018-014/2017-5, 018-194/2018-9, 018-151/2019-6 in 018-165/2020-4), je treba očitnost napake presojati z vidika možnosti njenega odkritja oz. ugotovitve. Napaka je očitna le, če jo je v objektivnem smislu moč zaznati na prvi pogled (prima facie), kar pomeni, da jo je mogoče ugotoviti neposredno, ne pa šele z dodatnim pojasnjevanjem posameznih okoliščin stanja, poleg tega mora biti pravilen podatek naročniku znan (posledično pa tudi na objektivni ravni preverljiv) že ob ugotovitvi očitne napake. V kolikor se namreč naročnik s pravilnim podatkom in s tem s pravo ponudnikovo voljo prvič seznani šele ob odpravi očitne napake, ni mogoče zaključiti, da zaradi dopolnitve ali popravka slednje po roku za oddajo ponudbe ni bila dejansko predlagana nova ponudba. Za opredelitev pomanjkljivosti v ponudbi za očitno napako morata tako biti izpolnjena dva pogoja: da jo je mogoče zaznati na prvi pogled in da je naročniku pravilen podatek znan.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da čeprav je že na prvi pogled mogoče ugotoviti, da v vlagateljevi ponudbi umanjajo cene na enoto, v obravnavanem primeru umanjkanja cen v vlagateljem ponudbenem predračunu ni mogoče opredeliti kot očitne napake v smislu šestega odstavka 89. člena ZJN-3. Ne gre namreč za situacijo, ko bi v ponudbenem predračunu umanjala posamezna cena na enoto in bi bilo na podlagi ostalega dela ponudbenega predračuna mogoče sklepanje, da umanjkanje posamezne cene na enoto predstavlja zgolj pomoto ponudnika. V obravnavanem primeru v vlagateljevem ponudbenem predračunu umanjajo vse cene na enoto, kar kaže na to, da je bila volja ponudnika, da izpolni ponudbeni predračun in oblikuje ponudbeno vrednost na način, da ne oblikuje in predstavi cen na enoto za posamezno postavko, pač pa, da oblikuje in predstavi (zgolj) ponudbeno vrednost posameznih postavk, torej na način, da predstavi zgolj ponudbeno vrednost za predvideno količino predvidenih del. Takšen način izpolnitve ponudbenega predračuna in oblikovanja ponudbene vrednosti ni v skladu z naročnikovimi zahtevami, saj je naročnik zahteval, da ponudniki oblikujejo in predstavijo ceno na enoto za vsako posamezno postavko, vrednost posamezne postavke pa je posledica oz. izračun zmnožka predvidene količine in cene na enoto. Da je vlagatelj oblikoval

zgolj ponudbeno vrednost za posamezno postavko, ne pa tudi cene na enoto za to postavko, je razvidno iz vlagateljevega predračuna, ko je npr. za postavko a.1.1 Strojno ročni izkop zemljine ponudbenega predračuna (zavihek 1.02 Zapotok), v okviru katere je naročnik predvidel količino 1,17 (m³), kot vrednost te postavke vpisal 250,00 EUR. Upošteva, da bi število 213,6752137 pomnoženo s (predvideno količino) 1,17 znašalo 250,00, po presoji Državne revizijske komisije ne more biti dvoma, da vlagatelj ni oblikoval ponudbenih cen na enoto posamezne postavke, pač pa je zgolj oblikoval ponudbeno vrednost posamezne postavke, saj ni življenjsko izkustveno oblikovanje ceno na enoto za izkop 1 m³ na sedem (oz. tri, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju) decimalnih mest natančno. Posledično po presoji Državne revizijske komisije ne more biti dvoma, da naročnik v podatkih iz ponudbene dokumentacije ni imel podlage za sklepanje, da gre pri umanjkanju cen na enoto za očitno napako, pač pa, da je umanjkanje cen na enoto posledica vlagateljevega ravnanja, ki je v nasprotju z naročnikovo zahtevo po opredelitvi cen na enoto.

Vlagatelj, ki v zahtevku za revizijo niti ne zatrjuje, da ugotovljena pomanjkljivost v njegovi ponudbi predstavlja očitno napako v smislu šestega odstavka 89. člena ZJN-3, se v zahtevku za revizijo v bistvu zavzema, da se na podlagi vpisanih vrednostih posameznih postavk določi cena na enoto. Z navedenim se vlagatelj zavzema za ravno nasprotni način izpolnitve ponudbenega predračuna, kot ga je zahteval naročnik. Kot pojasnjeno, iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja naročnikova zahteva, da ponudniki oblikujejo ceno na enoto mere in na podlagi te ter ob upoštevanju predvidenih količin (ter prednastavljenih matematičnih formul v tabeli) opredelijo vrednost posamezne postavke in skupno ponudbeno vrednost. Slediti vlagatelju bi pomenilo, da se določi cena na enoto na podlagi vpisanih (in oblikovanih) vrednostih posameznih postavk, namesto da bi se določila vrednost posameznih postavk na podlagi vpisanih in oblikovanih cen na enoto, kot je to zahteval naročnik. Ob tem naročnik utemeljeno navaja, da delitev vrednosti posamezne postavke s (predvideno) količino ne bi predstavljala popravka ali dopolnitve cene na enoto, temveč oblikovanje cen na enoto, ki bi vsebovalo tudi odločitev glede zaokroževanja. V primeru že omenjene postavke a.1.1 Strojno ročni izkop zemljine ponudbenega predračuna (zavihek 1.02 Zapotok), bi delitev vrednosti postavke 250,00 EUR s predvideno količino 1,17, namreč pomenila, da cena na enoto znaša ali 213,6752137 EUR ali 213,675214 EUR (in je vlagatelj zaokrožil vrednost te postavke na dve decimalni mesti) ali 213,67521 EUR (in je vlagatelj zaokrožil vrednost te postavke na dve decimalni mesti) ali 213,6752 EUR (in je vlagatelj zaokrožil vrednost te postavke na dve decimalni mesti) ali 213,675 EUR (in je vlagatelj zaokrožil vrednost te postavke na dve decimalni mesti). V kolikor pa bi bilo treba pri delitvi vrednosti postavke 250,00 EUR s predvideno količino 1,17 določiti ceno na enoto na dve decimalni mesti natančno (kar je običajna praksa pri navedbi cen), in bi torej cena na enoto te postavke znašala 213,68 EUR, vrednost te postavke ne bi znašala 250,00 EUR, pač pa 250,01 EUR. Naknadna predstavitev cen na enoto zato v obravnavanem primeru ne bi predstavljala »dodatno razdelanja skupne cene« na »ceno na enoto« za posamezno postavko, kot to želi predstaviti vlagatelj, pač pa bi predstavljala določitev cen na enoto po poteku roka za oddajo ponudb, kot to zatrjuje naročnik, kar pa presega okvir zakonsko dopustnih posegov v ceno na enoto.

Kot neutemeljene gre zavrniti vlagateljeve navedbe, da umanjkanje cen na enoto v ponudbenem predračunu predstavlja nebitveno napako ponudbe. Cene na enoto so namreč, kot navaja tudi naročnik, eden izmed ključnih elementov ponudbe, saj se na podlagi cen na enoto (upoštevaje predvideno količino) oblikuje vrednost posamezne postavke in končna ponudbena vrednost. Poleg tega naročnik pravilno opozarja, da so v konkretnem primeru cene na enoto pomembne tudi iz razloga, ker je naročnik glede določitve cene predvidel klavzulo enotna cena oz. cena na enoto (in ne skupaj dogovorjena cena ali klavzula »ključ v roke«), kar je razvidno iz 4. člena vzorca pogodbe, ki določa: »Pogodbena cena se obračuna na podlagi dejansko izvedenih dobav oz. storitev in količin po enoti mere, na podlagi cen, opredeljenih v ponudbi in prilogah ponudbe dobavitelja«, in iz 5. člena vzorca pogodbe, ki določa: »Dobavitelj opravljena dela po tej pogodbi

obračuna po sistemu obračuna del po enoti mere za dejansko opravljene količine del, skladno z določili te pogodbe«. To pomeni, da se bodo v izvedbeni fazi izvedene storitve obračunavale po vrednosti na enoto mere ob upoštevanju dejansko izvedenih količin, zato podatek o ceni na enoto (oz. enoti mere) ni bistven podatek, kot to zatrjuje vlagatelj. Ob tem tudi ne gre spregledati, da je naročnik pri nekaterih postavkah ponudbenega predračuna, med drugim tudi pri že omenjeni postavki a.1.1 Strojno ročni izkop zemljine ponudbenega predračuna (zavihek 1.02 Zapotok), zapisal »ocena«, iz česar izhaja, da je v ponudbenem predračunu navedena količina (tj. 1,17 m³) zgolj naročnikova ocena, kar potrjuje, da v obravnavanem primeru ni ključna vrednost posamezne postavke, pač pa je ključna cena na enoto mere za to postavko, ki pa je vlagatelj ni določil in ni predstavil.

Vlagatelj tudi ne more uspeti s sklicevanjem na stališče Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-136/2015, in sicer, da strogi režim obravnavanja cen na enoto pride v poštev le, ko so te dejansko podane oziroma ko bi v skladu z razpisno dokumentacijo morale biti podane (in ne podaja predstavlja razlog za izločitev ponudbe). Naročnik je namreč, kot že pojasnjeno, zahteval navedbo cen na enoto, zaradi neizpolnjevanja te zahteve pa ponudba ni skladna z naročnikovimi zahtevami. Tudi sicer zadeva št. 018-136/2015 zaradi različno oblikovanih zahtev takratnega in zadevnega naročnika ni primerljiva s konkretnim sporom. Takratna dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila je določala posledico za primer nevpisa cene za posamezno postavko, in sicer, da je vrednost te postavke zajeta v skupni ponudbeni vrednosti, ter da izvajalec v primeru dodatnih in nepredvidenih del ni upravičen do povečanja pogodbene vrednosti. Ob takšnih določbah dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je Državna revizijska komisija ugotovila, da nevpis nekaterih cen na enoto ni razlog za zavrnitev ponudbe. Predmetna dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila pa (za razliko od zadeve št. 018-136/2015) določa, da se bodo v izvedbeni fazi izvedene storitve obračunavale po vrednosti na enoto mere ob upoštevanju dejansko izvedenih količin, zato glede na določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila cene na enoto niso »*nebistven*« podatek. Poleg tega točka 5.D predmetne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določa, da se v primeru, ko ponudnik posamezne postavke ne izpolni, šteje, da postavko ponuja po ceni 0 EUR. Ker je bil ponudbeni predračun pripravljen na način, da ponudniki v ponudbeni predračun vpišejo izključno cene na enoto, gre ugotoviti, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila določa posledico za primer nevpisa cene za posamezno postavko in sicer, da ponudnik to postavko ponuja po ceni 0 EUR. Ob upoštevanju te določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila bi zaradi umanjkanja vseh cen na enoto v vlagateljevem predračunu bilo treba šteti, da vrednost vseh posameznih postavk znaša 0 EUR, skupna ponudbena vrednost vlagateljeve ponudbe pa (posledično) 0 EUR, kar je v nasprotju s preostalim delom vlagateljevega ponudbenega predračuna, saj je vlagatelj pri vseh posameznih postavkah vpisal vrednost višjo od 0 EUR, posledično pa je skupna ponudbena vrednost višja od 0 EUR. Naročnik zato utemeljeno navaja, da bi upoštevanje točke 5.D predmetne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pomenilo, da je vlagateljeva ponudba v delu, ki se nanaša na ponudbeno vrednost, nejasna in da bi naknadno pojasnjevanje o pravilni ponudbeni vrednosti presegalo okvirje dopustnih popravkov ponudb, saj bi vlagatelj šele po poteku roka za oddajo ponudb opredelil ponudbeno vrednost.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da umanjkanja cen na enoto v vlagateljevem ponudbenem predračunu ni mogoče šteti za očitno napako v smislu šestega odstavka 89. člena ZJN-3. Posledično vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo ni uspel izkazati naročnikovih kršitev pri tem, ko je njegovo ponudbo brez pozivanja na popravo ocenil za nedopustno na podlagi ugotovitve, da v vlagateljevi ponudbi umanjajo cene na enoto za vse postavke ponudbenega predračuna, ter jo posledično zavrnil. Ker je že na podlagi navedenega potrebno ugotoviti neutemeljenost vlagateljeve zahteve za razveljavitev izpodbijane odločitve o oddaji javnega naročila, Državna revizijska komisija v nadaljevanju ni presojala, ali je utemeljen v odločitvi o oddaji javnega naročila naveden prvi razlog za zavrnitev vlagateljeve ponudbe, ki se

nanaša (ne)predložitev obrazca OBR-Udeležba. Vsebinska presoja navedenega, ob upoštevanju, da za naročnikov zaključek o nedopustnosti ponudbe (in posledično za njeno zavrnitev) zadošča že en razlog oz. ena neskladnost z naročnikovimi zahtevami, namreč ne bi mogla več vplivati na vsebinsko drugačno odločitev Državne revizijske komisije v tem postopku.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo ni uspel izkazati naročnikovih kršitev v postopku oddaje javnega naročila, zato je, na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, vlagateljev zahtevek za revizijo zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj uveljavlja tudi povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, zato je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, zavrnila zahtevo vlagatelja za povrnitev stroškov.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Andraž Žvan, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj – po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.